

EBA/GL/2022/01

13. jaanuar 2022

Suunised

finantsinstitutsioonide ja
kriisilahendusametuste
kriisilahenduskõlblikkuse parendamise
kohta

1. Järgimis- ja teatamiskohustus

Käesolevate suuniste staatus

1. Käesolev dokument sisaldab määruse (EL) nr 1093/2010¹ artikli 16 kohaselt väljastatud suuniseid. Määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 16 lõike 3 kohaselt peavad pädevad asutused ja finantsinstitutsioonid võtma mis tahes meetmeid, et suuniseid järgida.
2. Suunistes esitatakse EBA seisukoht nõuetekohase järelevalvetava kohta Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemis ehk selle kohta, kuidas tuleks Euroopa Liidu õigust konkreetses valdkonnas kohaldada. Määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 4 punktis 2 määratletud pädevad asutused, kelle suhtes suuniseid kohaldatakse, peaksid neid järgima, kaasates need sobival viisil oma tavadesse (nt muutes oma õigusraamistikku või järelevalveprotsesse) ka siis, kui suunised on ette nähtud eelkõige finantseerimisasutustele.

Aruandlusnõuded

3. Määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 16 lõike 3 kohaselt peavad pädevad asutused teatama EBA-le kuupäevaks 08.06.2022, kas nad järgivad või kavatsevad järgida neid suuniseid, või vastasel juhul mittejärgimise põhjused. Kui selleks tähtajaks teadet ei laeku, peab EBA pädevat asutust nõudeid mitte täitvaks. Teated tuleb saata EBA veebilehel avaldatud vormil, märkides viite EBA/GL/2022/01. Teate peaksid saatma isikud, kes on asjakohaselt volitatud esitama oma pädeva asutuse nimel nõuete järgimise teateid. Nõuete järgimise staatuse mis tahes muutusest tuleb EBA-le teatada.
4. Kooskõlas EBA määruse artikli 16 lõikega 3 avaldatakse teated Euroopa Pangandusjärelevalve veebilehel.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12).

2. Sisu, kohaldamisala ja mõisted

Sisu

5. Käesolevates suunistes eritletakse kriisilahendusvahendipõhiseid meetmeid, mida peaksid võtma finantsinstitutsioonid ja kriisilahendusasutused, et parendada finantsinstitutsioonide, konsolideerimisgruppide ja kriisilahendusala gruppide kriisilahenduskölblikkust kriisilahenduskölblikkuse hindamise raames, mida viivad läbi kriisilahendusasutused vastavalt direktiivi (EL) 2014/59 artiklitele 15 ja 16².

Kohaldamisala

6. Käesolevaid suuniseid ei kohaldata finantsinstitutsioonidele, kelle suhtes kohaldatakse kriisilahenduse kavandamise lihtsustatud kohustusi vastavalt direktiivi 2014/59/EL artiklile 4.
7. Käesolevaid suuniseid ei kohaldata finantsinstitutsioonidele, kelle kriisilahenduskavas on ette nähtud nende nõuetekohane likvideerimine kooskõlas kohaldatava riigisisese õigusega. Strateegia muutmise korral, eelkõige likvideerimiselt kriisilahendusele, tuleks suuniseid täies ulatuses kohaldada võimalikult kiiresti ja mitte hiljem kui kolm aastat pärast uut kriisilahendusstrateegiat sisaldava kriisilahenduskava heakskiitmist.
8. Kriisilahendusasutused võivad otsustada kohaldada käesolevaid suuniseid täielikult või osaliselt finantsinstitutsioonidele, kelle suhtes kohaldatakse kriisilahenduse kavandamise lihtsustatud kohustusi, või finantsinstitutsioonidele, kelle kriisilahenduse kavas on ette nähtud nende nõuetekohane likvideerimine kooskõlas kohaldatava riigisisese õigusega. Kriisilahendusasutused võivad otsustada kohaldada käesolevate suuniste kriisilahendusvahendipõhiseid osi (nt kohustuste ja nõudeõiguste teisendamine) finantsinstitutsioonidele, kelle kavandatav kriisilahendusstrateegia ei tugine kriisilahenduspõhiste vahenditele.
9. Finantsinstitutsioonidele, mis ei kuulu direktiivi 2013/36/EL³ artiklite 111 ja 112 kohaselt konsolideerimisgruppi, millele tehakse konsolideeritud alusel järelevalvet, kohalduvad need suunised individuaalsel tasemel.

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediidasutuste ja investimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidasutuste ja investerimisasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

10. Nendele finantsinstitutsioonidele, mis kuuluvad direktiivi 2013/36/EL artiklite 111 ja 112 kohaselt konsolideeritud järelevalve all olevasse konsolideerimisgruppi, kohalduvad need suunised nii emaettevõtjana tegutseva finantsinstitutsiooni tasandil kui ka selle tütarettevõtjate tasandil (edaspidi „kriisilahendusosaluse grupi tasand“).

Adressaadid

11. Need suunised on adresseeritud määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 4 lõikes 1 määratletud finantseerimisasutustele, kes on finantsinstitutsioonid, kelle suhtes kohaldatakse kriisilahenduskooblikkuse hindamist vastavalt direktiivi (EL) 2014/59 artiklitele 15 ja 16, ning pädevatele asutustele, kes on määratletud määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 4 lõike 2 punktides i, v ja viii ning kes teevad nimetatud finantsinstitutsioonide järelevalvet sama määruse artikli 2 lõike 5 teise lõigu tähenduses.

Mõisted

12. Kui ei ole sätestatud teisiti, on kõigil direktiivis 2014/59/EL kasutatud ja määratletud mõistetel sama tähendus ka käesolevates suunistes.

3. Rakendamine

Rakendamiskuupäev

13. Käesolevaid suuniseid kohaldatakse alates **1. jaanuarist 2024**.

4. Kriisilahenduskõlblikkuse parendamise suunised

4.1 Struktuuri ja tegevusega seotud miinimumnõuded vastavalt komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2016/1075 artiklile 27

4.1.1 Talitluspidevus

13. Finantsinstitutsioonidel peaks olema töökord, et tagada kriitilise tähtsusega funktsioone (mis on määratud kui „kriitilise tähtsusega teenused“) ja põhiäriliine toetavate teenuste järjepidevus, mida on vaja kriisilahenduse strateegia tõhusaks täitmiseks ja mis tahes järgnevaks restruktureerimiseks (mis on määratud kui „olulised teenused“) – koos kriitilise tähtsusega teenuste, „asjaomaste teenustega“ – ning juurdepääsu varadele ja personalile, mida on vaja kriisilahenduse algatamisel ja ettevõtte ümberkorraldamise hõlbustamiseks.
14. Arvestades kriisilahenduskõlblikkuse hindamise eri järjestikusi etappe vastavalt komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2016/1075 artiklile 23, peaks kriisilahendusasutus kriisilahendusstrateegia kehtestamisel kõigepealt arvestama asjaomase finantsinstitutsiooni või konsolideerimisgrupi struktuuri, ärimudelit ja eri teenusemudeleid ning nende vastastiktoimet. Järgmise sammuna, ja ilma et see piiraks nende sõltumatust nende äritegevusele kõige sobivama teenuse osutamise mudeli⁴ valimisel, peaksid finantsinstitutsioonid kooskõlas juba tuvastatud kriisilahendusstrateegiaga tõendama, et nende teenuste osutamise mudel ka tegelikult toetab kriisilahendusstrateegiat.

Põhiäriliinide ja kriitiliste funktsioonide kaardistamine

15. Finantsinstitutsioonid peaksid tuvastama asjaomased teenused, tegevusvarad ja töötajad ning kaardistama need kriitiliste funktsioonide, põhiäriliinide ja juriidiliste isikute järgi (teenuste osutamine ja vastuvõtmine). Kaardistamine peaks hõlmama vähemalt komisjoni rakendusmääruse (EL) 2018/1624 kohaselt nõutud teavet⁵.
16. Eespool viidatud kaardistamine peaks sisalduma tavapäraistes äriprotsessides, olema põhjalik ja seda tuleks korrapäraselt ajakohastada.

⁴ Näiteks: i) teenuste osutamine reguleeritud juriidilise isiku allüksuse poolt; ii) teenuste osutamine grupisisesel teenindusettevõtte poolt; või iii) teenuste osutamine kolmandast isikust teenuseosutaja poolt.

⁵ Komisjoni 23. oktoobri 2018. aasta rakendusmäärus (EL) 2018/1624, millega kehtestatakse rakenduslikud tehnilised standardid seoses sellise korra ning standardvormide ja -mallidega, mida kasutatakse teabe esitamiseks eesmärgiga koostada kriisilahenduskavad krediitiasutuste ja investeerimisühingute jaoks vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2014/59/EL, ning millega tunnistatakse kehtetuks komisjoni rakendusmäärus (EL) 2016/1066 (ELT L 277, 7.11.2018, lk 1).

Lepingusätted

17. Finantsinstitutsioonid peaksid tagama, et teenuste osutamist ja hinnakujundust käsitlevate teenustaseme kokkulepete tingimused ei muutu üksnes lepinguosalise (või osapoole sidusettevõtja) kriisilahenduse algatamise tõttu. See tähendab, et tuleks arvestada ka riske, mis on seotud kolmandate isikute lepingutega, mille suhtes kohaldatakse kolmanda riigi õigust, tagamaks, et need ei takista finantsinstitutsioonide kriisilahenduskölblikkust. Täpsemalt peaksid finantsinstitutsioonid tagama, et niikaua kui täidetakse sisulisi kohustusi, tagatakse konsolideerimisgrupisest ja kolmandast isikust teenuseosutajate osutatavate teenuste asjakohaste lepingutega järgmine:

- a. kriisilahenduse (sh direktiivi 2014/59/EL artikli 51 kohane ettevõtte reorganiseerimine) alusel ei lõpetata, peatata ega muudeta lepingut;
- b. teenusesaaja või kriisilahendusametuse poolt kriisilahenduse tõttu teenuse osutamise ülekantavus uuele teenusesaajale (sh direktiivi 2014/59/EL artikli 51 kohane reorganiseerimine);
- c. praeguse teenuseosutaja tugi, mis seisneb samadel tingimustel, mida pakutakse kriisilahendusest tuleneva teenuse üleandmisel või lõpetamisel (sh direktiivi 2014/59/EL artikli 51 kohane reorganiseerimine) ning mida pakutakse mõistliku aja jooksul (näiteks 24 kuud), ja
- d. teenuste osutamise jätkamine loovutatud konsolideerimisgrupi ettevõtjale kriisilahenduse ajal (sh direktiivi 2014/59/EL artikli 51 kohane reorganiseerimine) mõistliku aja jooksul pärast investeringust loobumist, näiteks 24 kuu jooksul.

18. Finantsinstitutsioonid peaksid tagama, et asjaomased teenused saavad jätkuda kriisilahenduse strateegia, sealhulgas ettevõtte reorganiseerimise kava rakendamise ajal.

19. Kui finantsinstitutsioonid ei suuda vaatamata parimatele jõupingutustele saavutada kriisilahenduse vastupidavust lepingutingimustega, millega tagatakse punktis 17 loetletud tingimused, peaksid nad esitama asjaomasele kriisilahendusametusele piisava põhjenduse, miks lepinguid ei ole võimalik muuta, ja edendama võimalikke alternatiivseid strateegiaid, näiteks üleminek teenuseosutajatele, kes võimaldavad lisada kriisilahendusele vastupanuvõimelisi tingimusi.

20. Kui finantsinstitutsioon ei suuda kehtestada kolmanda riigi edasiantud lepingute korral usaldusväärseid alternatiivseid meetmeid, peaks finantsinstitutsioon eelrahastama lepinguid kriisilahendusstrateegiale vastavaks ajavahemikuks ja vähemalt kuueks kuuks, likviidsus peaks olema tagatud kvaliteetsetest varadest ning olema eraldatud.

Juhtimisteabesüsteemid talitluspidevuse kontekstis

21. Finantsinstitutsioonidel peaks olema võimalik teatada kriisilahendusasutustele asjakohaste teenuste osutamisest või kättesaamisest ajakohase ja alati kättesaadava teabega. Selleks peaksid finantsinstitutsioonidel olema põhjalikud, otsitavad ja ajakohased seire- ja teabesüsteemid ning andmebaasid (kõik koos edaspidi „teenuste kataloog“), mis sisaldavad kriisilahendusskeemis ette nähtud vahendite edukaks rakendamiseks vajalikku teavet, sealhulgas teavet varade ja taristu omandiõiguse, hinnakujunduse, lepinguliste õiguste ja kokkulepete ning tegevuste edasiandmise korra kohta.

22. Finantsinstitutsioonid peaksid dokumenteerima nii kolmandatelt isikutelt kui ka konsolideerimisgrupisestelt üksustelt⁶ saadud asjaomaste teenuste asjakohased lepingulised kokkulepped ning neil peaksid olema selged parameetrid, mille alusel saab asjaomaste teenuste osutamist jälgida teenustaseme kokkulepete alusel, tagades, et kriisilahendusasutustel on juurdepääs kogu teabele, mida on vaja asjakohaste otsuste tegemiseks ja kriisilahendusõiguste kohaldamiseks. See peaks hõlmama üksikasju asjaomaste teenuseosutajate ja teenusesaajate kohta, teenuse tüüpi, selle hinnastruktuuri (või asutusesiseste teenuste maksumuse hinnangut), selgeid parameetreid (kvalitatiivsed/kvantitatiivsed), tulemusesmärki (või asutusesiseste teenuste korral samaväärset), mis tahes teenuste osutamist teistele üksustele või allhankelepinguid kolmandatest isikutest teenuseosutajatega, seotud litsentse ja lepingust tulenevaid sisulisi kohustusi (nt maksed/tarne). Kui vastaspool asub väljaspool ELi, peaks pank seda asjaolu arvestama kriisilahenduse talitluspidevuse riskide hindamisel. Eelkõige peaks pank sellisel juhul hindama, mil määral kohaldatakse lepingu suhtes ELi liikmesriigi õigust. Kui kasutatakse asjakohaseid üksusesiseseid teenuseid, peaks dokumentatsioon hõlbustama teenuste tuvastamist ja ajutiste teenuslepingute koostamist, kui seda nõutakse valitud kriisilahendusstrateegia kohaselt.

23. Teenuste kataloog peaks sisaldama üksikasjalikku teavet järgmise kohta:

- a. finantsinstitutsiooni teenuste kaardistamine, nagu on kirjeldatud punktides 15 ja 16, sealhulgas teenuste tüübi kirjeldus;
- b. asjaomased teenused, mis tulenevad i) teenuste katkemise mõju olulisuse ja ii) nende asendatavuse analüüsist;
- c. teenuste osutamisega seotud kulud või hind (kui asjakohasem) (vt ka punktid 31 ja 32);
- d. seos asjaomaseid teenuseid ja tugiresse (näiteks operatiivvahendeid) reguleerivate lepinguliste kokkulepetega. Kui mitu lepingut kuuluvad raamlepingu alla, mis hõlmab lõikes 23 nõutud teavet, võivad finantsinstitutsioonid lisada teenuste kataloogi ja lepinguhoidlasse ainult raamlepingu, kui nad suudavad

⁶ Grupisestelt üksustelt saadud asjaomased teenused hõlmavad järgmist: i) sama grupi juriidilise isiku üksuste/osakondade (üksusesiseseid üksused) osutatavad teenused, ii) muu grupi juriidilise isiku osutatavad teenused.

tuvastada kõik iga raamlepingu alusel sõlmitud lepingud ning asjaomased kriisilahendusasutused ei esita vastuväidet.

24. Teenusekataloogis peaks olema võimalik teha otsinguid – teave peaks olema kergesti leitav kriisilahenduse seisukohast oluliste kriteeriumide alusel – ning seda peab saama kasutada eri mõõtmete kohta üksikasjalike aruannete koostamiseks.
25. Finantsinstitutsioonidel peaks olema terviklik ja otsingut võimaldav lepingute hoidla, mis teenindab kõiki asjaomaseid teenuseid nii sise- kui ka allhanke korras. Hoidlat tuleks korrapäraselt ajakohastada ja see tuleks teha õigeaegselt kättesaadavaks.⁷
26. Finantsinstitutsioonid peaksid neid võimeid tõestama kriisilahendusasutusele testide osana.

Rahalised vahendid tegevuse järjepidevuse tagamiseks

27. Finantsinstitutsioonid peaksid jälgima grupisisestele asjaomaste teenuste osutajatele kättesaadavaid rahalisi vahendeid ja tagama kolmandatest isikutest teenuseosutajatele maksete tegemise. Rahalised vahendid peaksid olema piisavad, et hõlbustada kriisilahenduse käigus kriitiliste funktsioonide ja põhiarvutuste tegevuse järjepidevust, hõlmates nii stabiliseerimis- kui ka restruktureerimisetappe.
28. Finantsinstitutsioonid peaksid tagama, et asjaomased teenuseosutajad on kriisilahendusmenetluses rahaliselt stabiilsed. Kui asjaomaseid teenuseid osutab reguleerimata grupisisene üksus, peaks teenusesaaja tagama, et teenuseosutajal on piisavad likviidsed vahendid, mis on eraldatud grupi muudest varadest ja mis on vähemalt võrdsed 50%-ga aasta lõikes fikseeritud üldkuludest ning mida tuleks arvutada kooskõlas komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2015/488⁸ artikliga 1. Kui asjaomaseid teenuseid osutab väline üksus, peaksid finantsinstitutsioonid rakendama piisavat hoolsuskohustust, et hinnata kolmandast isikust teenuseosutaja finantsvastupidavust.⁹

Hinnakujunduse struktuur

29. Finantsinstitutsioonid peaksid tagama, et asjaomaste teenuste kulu- ja hinnastruktuurid oleksid prognoositavad, läbipaistvad ja reaalturuväärtusega. Kui asjakohane, tuleks luua selge seos teenuse algse otsese kulu ja määratud kulu vahel. Seega peaksid finantsinstitutsioonid suutma selgitada, kuidas on asjaomaste teenuste kulud jaotatud asutusesiseselt. Selle eesmärk on tagada eelnev kindlus kulude suhtes, millega seoses osutatakse kriisilahenduse käigus teenuseid, ning hõlbustada otsustamisprotsesse restruktureerimisetapis.

⁷ Lepinguhoidlas esitatavad konkreetsed väljad on 3. lisan.

⁸ Komisjoni 4. septembri 2014. aasta delegeeritud määruse (EL) 2015/488, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) nr 241/2014 seoses äriühingute püsivatel üldkuludel põhinevate omavahendite nõuetega (ELT L 78, 24.3.2015, lk 1).

⁹ Vt näiteks tegevuse edasiandmise korda käsitlevate EBA suuniste (EBA/GL/2019/02) punkt 12.3.

30. Finantsinstitutsioonid peaksid tagama, et teenuste kulu- või hinnastruktuuri ei muudetak스 üksnes teenusesaaja kriisilahenduse algatamise tõttu. Selline kokkulepe toetab konsolideerimisgrupisisesest teenuse osutaja iseseisvat rahalist elujõulisust või tagab, et dokumendid võiksid olla aluseks välislepingule, kui kriitilise tähtsusega teenust osutav üksus restruktureeritakse kriisilahenduse käigus.

Põhitöötajate ja oskusteabega seotud erandolukorra korraldus

31. Finantsinstitutsioonid peaksid tagama, et asjaomased teenused oleksid operatiivselt vastupidavad ning neil oleks piisavalt inimressursse ja eksperditeadmisi, et toetada nii kriisilahendust kui ka kriisilahendusjärgset restruktureerimist. Kolmandate isikutega seotud teenuseosutajate suhtes tuleks kohaldada hoolsuskohustust kooskõlas tegevuse edasiandmist käsitlevate EBA suuniste¹⁰ punktiga 12.3.

32. Seoses sellega, kuidas asjaomased asutusesisesed teenuseosutajad (nii grupisisesed kui ka üksusesisesed) saavad eelmise lõike nõudeid täita, peaksid finantsinstitutsioonid kehtestama dokumenteeritud kavand, mis aitavad tagada, et kriisilahenduses on jätkuvalt piisavalt töötajaid, sealhulgas töötajate säilitamise kavand, milles kirjeldatakse üksikasjalikult meetmeid, mida saab võtta kriisilahenduse ettevalmistamisel ja ajal, et leevendada asjakohastel ametikohtadel töötavate töötajate võimalikku töölt lahkumist; õigusjärgluse plaanid, millega tagatakse, et kriisilahenduses potentsiaalselt täitmata jäänud ülesannete täitmiseks on olemas asjakohaste oskuste ja teadmistega alternatiivsed töötajad; ning kord, millega maandatakse riske, mis on seotud töötajatega, kes täidavad ülesandeid mitmes konsolideerimisgrupi üksuses, kui asjakohane.

Juurdepäas operatiivvaradele

33. Finantsinstitutsioonid peaksid tagama, et asjaomaste jagatud teenuseosutajate, teenindatavate üksuste, äriüksuste ja ametiasutuste juurdepäasu tegevusvaradele ei häiriks ühegi konkreetse konsolideerimisgrupi ettevõtja maksejõuetus või kriisilahendus.

34. Selleks peaksid finantsinstitutsioonid kehtestama korra, millega tagatakse jätkuv juurdepäas asjakohastele tegevusvaradele grupi mis tahes juriidilise isiku kriisilahenduse või saneerimise korral kriisilahendusele vastupanuvõimelise liisingu- või litsentsilepingu alusel. Kui seda ei ole võimalik piisavalt tagada, võivad finantsinstitutsioonid korraldada nimetatud varade omamise või rentimise kriitilise tähtsusega jagatud teenuseid osutavale grupisisesele äriühingule või reguleeritud üksusele. Muudel juhtudel võiks kaalutleda kasutusõigusi tagavaid lepingusätteid.

¹⁰ EBA/GL/2019/02.

Tegevuse järjepidevust tagav juhtimine

35. Finantsinstitutsioonidel peaksid olema asjakohased juhtimisstruktuurid, et hallata ja tagada teenustaseme kokkulepete suhtes kohaldatava sisepoliitika järgimine. Eelkõige peaksid finantsinstitutsioonidel olema asjaomaste teenuste korral sõltumata asjaolust, et neid osutatakse grupisiselt või osutavad kolmandad isikud, selgelt määratletud aruandlusliinid, et jälgida õigeaegselt teenustaseme kokkulepete täitmist, ning samuti peaks neil olema võimalik asjakohaselt reageerida.
36. Finantsinstitutsioonid peaksid tagama, et asjaomaste teenuseosutajate talitluspidevuse planeerimisel ja eriolukorra korraldamisel arvestatakse kriisilahendusega seotud tingimusi ja need on asjakohased tagamaks, et kriisilahenduse käigus jätkatakse teenuste osutamist, ilma et oleks vaja tugineda selliste äriinide töötajatele, mis ei pruugi kriisilahenduse tulemusena enam kuuluda samasse finantsinstitutsiooni/gruppi.
37. Finantsinstitutsioonidel peaks olema kiire ja tõhus otsustusprotsess, mis juhib elemente, mis võivad mõjutada tegevuse järjepidevust, sealhulgas järgmisi elemente:
- talitluspidevuse kavade ja/või erandolukorra lahendamise korra käivitamine kriisilahenduse ja sellele järgneva ümberkorraldamise ajal;
 - juurdepääsuõiguste andmine varutöötajatele ja võimalikule erihaldurile vastavalt direktiivi 2014/59/EL artiklile 35;
 - asjaomaste teenuseosutajate juurdepääs võimalikule eelrahastamisele;
 - talitluspidevuse elementidest teavitamine ametiasutusele ja grupi sees, et toetada restruktureerimist ja eksperte, kes koostavad ettevõtte reorganiseerimise kava.

4.1.2 Juurdepääs finantsturutaristutele

38. Finantsinstitutsioonid peaksid kehtestama korra, millega tagatakse jätkuv juurdepääs finantsturutaristute¹¹ ja finantsturutaristute vahendajate¹² osutatavatele kliirimis-, makse-, arveldus-, hoiu- ja muudele teenustele, et vältida häireid enne kriisilahendust ja selle ajal ning aidata taastada stabiilsus ja turu usaldus pärast kriisilahendust.

¹¹ Finantsturutaristuid tuleb mõista vastavalt CPMI-IOSCO määratlusele ja seega hõlmavad need vähemalt järgmist: maksesüsteemid, (rahvusvahelised) väärtpaberite keskodepositooriumid, väärtpaberiarveldussüsteemid, kesksed vastaspoole, kauplemisteabehoidlad. (<https://www.bis.org/cpmi/publ/d101a.pdf>)

¹² Kooskõlas pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi lisa C jao punktiga 7.

Finantsturutaristu suhete tuvastamine

39. Finantsinstitutsioonid peaksid tuvastama kõik suhted finantsturutaristute ja finantsturutaristu vahendajatega. Samuti tuleks tuvastada finantsturutaristu teenustele juurdepääsu säilitamiseks vajalikud põhisüsteemid ja töötajad ning kehtestada kord, millega tagatakse nende kättesaadavus või usaldusväärne asendamine kriisiolukorras.
40. Finantsinstitutsioonid peaksid selgelt mõistma tuvastatud finantsturutaristu teenuste osutajate liikmelisuse nõudeid ning tingimusi, mis võimaldavad jätkuvat juurdepääsu finantsturutaristu kriitilistele ja olulistele teenustele enne kriisilahendust ja selle ajal. Selleks peaksid nad tuvastama kohustused, mida nad peavad täitma finantsturutaristu eeskirjade ja finantsturutaristu teenuse osutajatega sõlmitud lepingute alusel, ning kontrollima, kas ja mis kohustusi kohaldatakse kriisilahendusest tuleneva võimaliku õigusjärglase (sildasutus või omandaja) suhtes. Samuti peaksid nad tuvastama sisulised kohustused, mis tulenevad nende lepingutest teiste teenuseosutajatega, kelle teenuseid on vaja finantsturutaristute teenuste kasutamiseks.
41. Finantsinstitutsioonid peaksid teadma, kuidas suhelda iga finantsturutaristu teenuse osutajaga stressiolukorras, ning tagama, et neil on võimalik esitada mis tahes lisateavet, mida võib olla vaja juurdepääsu hõlbustamiseks.
42. Finantsinstitutsioonid peaksid kaalutlema selliseid meetmeid nagu suuremad võimendustagatise nõuded või lunastamata krediidiliinide vähendamine, mida finantsturutaristud ja finantsturutaristu vahendajad tõenäoliselt võtavad, samuti seda, mis asjaoludel ja mis aja jooksul (nt päevasiseselt või mõne päeva jooksul) neid meetmeid võtta ja mis ulatuses. Lisaks peaksid finantsinstitutsioonid tuvastama nõuded täiendavate summade tasumiseks makseviivitus- või tagatistfondidesse, täiendavate likviidsuskohustuste tagamiseks või makse- ja arvelduskohustuste osaliseks või täielikuks eelrahastamiseks finantsstressi ja kriisilahenduse korral. Kriisilahendusametule tuleks esitada põhjendatud hinnang likviidsusnõuete kohta, millega nad võivad eri stressistsenaariumide korral kokku puutuda, koos asjakohaste üksikasjalike andmetega krediidiliinide ja nende kasutamise kohta ning varasema tippväärtusega (päevasisesel) likviidsuse või tagatise kasutamise kohta teatava aja jooksul.
43. Finantsinstitutsioonid peaksid hindama tuvastatud tõenäoliste meetmete (suuremad nõuded, halvenenud, peatatud või lõpetatud juurdepääs finantsturutaristule) mõju kriitilistele funktsioonidele ja põhiarvetele.

Finantsturutaristu suhete kaardistamine ja hindamine

44. Finantsinstitutsioonid peaksid kaardistama finantsturutaristu teenuse osutajate¹³ suhted järgmistega: a) kriitilised funktsioonid; b) asjakohased teenused; c) põhiariliinid; d) juriidilised isikud; ning e) finantsturutaristu teenuse osutaja järelevalve-, kriisilahendus- või muud pädevad asutused, vähemalt kooskõlas komisjoni rakendusmäärusega (EL) 2018/1624.
45. Finantsinstitutsioonid peaksid hindama alternatiivsete teenuseosutajatega sõlmitud kokkulepete usaldusvärsust, kui lepinguliste suhete võimalik katkemine asjaomaste finantsturutaristu teenuse osutajatega võib oluliselt takistada eelistatud kriisilahendusstrateegia täitmist. Kui alternatiivne kord ei ole korraldatav, peaksid finantsinstitutsioonid kaalutlema alternatiivseid meetmeid, et leevendada juurdepääsu järjepidevuse katkemise riski.
46. Finantsinstitutsioonid peaksid pidama loetelu meetmetest, mida finantsturutaristu kriitilise tähtsusega teenuste osutajad võivad võtta juurdepääsu lõpetamiseks, peatamiseks või piiramiseks, või mis tahes muudest meetmetest, mis võivad negatiivselt mõjutada finantsinstitutsiooni juurdepääsu finantsturutaristu teenustele, kui tema liikmelisuse nõudeid ei täideta, ning nende tagajärgedest finantsinstitutsioonile.

Finantsturutaristute ja finantsturutaristu vahendajate kasutamine

47. Finantsinstitutsioonid peaksid salvestama tehinguandmed oma asjaomaste positsioonide kohta finantsturutaristu teenuse osutajates ja nende kasutuses, mis esitatakse asjaomasele kriisilahendusasutusele enne kriisilahendust, ning suutma esitada kriisilahendusasutusele taotluse korral üksikasjalikumaid andmeid ja teavet. Need andmed tuleks läbi vaadata ja ajakohastada alati, kui finantsturutaristu teenuse osutajate töödeldavad mahud või nende juures hoitavad positsioonid oluliselt muutuvad.

Hädaolukorra lahendamise plaani koostamine

48. Finantsinstitutsioonid peaksid koostama ja ajakohastama hädaolukorra lahendamise kava, milles kirjeldatakse, kuidas nad säilitavad kriisiolukorras juurdepääsu finantsturutaristu teenuse osutajatele kriisilahenduse eel, ajal ja järel.
49. Finantsinstitutsioonid peaksid tagama, et situatsiooniplaanid sisaldavad kõiki usutavaid meetmeid, mida iga asjakohane finantsturutaristu teenuse osutaja saaks enne kriisilahendust ja selle ajal võtta, ning finantsinstitutsiooni võimalikke leevendusmeetmeid. Samuti peaksid nad üksikasjalikult kirjeldama eeldatavaid tagatisi, likviidsus- või teabenõudeid ning seda, kuidas finantsinstitutsioon neid eeldatavasti täidab.

¹³ Finantsturutaristu teenuse osutajaid peetakse alternatiivina kriitilise tähtsusega teenuste osutajateks, kui neid peetakse vajalikuks kriitilise funktsiooni täitmiseks ja kui neid on vaja põhiariliini täitmiseks. Kriitilise tähtsusega ja olulised finantsturutaristu teenuste osutajad on asjakohased finantsturutaristu teenuste osutajad.

50. Täpsemalt peaksid finantsinstitutsioonid tagama, et situatsiooniplaanides kirjeldatakse muu hulgas järgmist:

- a. meetmed, mida finantsturutaristu teenuse osutajad peaksid võtma kriisilahenduse eel ja ajal;
- b. taristu, protsessid ja tegevuskord, mille on finantsinstitutsioon kehtestanud, et tagada finantsturutaristu lepingutes ja eeskirjades sisalduvate oluliste kohustuste jätkuv täitmine, et säilitada juurdepääs finantsturutaristu teenustele;
- c. meetmed, mida finantsinstitutsioon võtaks, et leevendada oma kriitiliste funktsioonide ja põhiariliinide täitmist ähvardavaid ohte, mis on seotud katkestatud või halvenenud juurdepääsuga, näiteks riskipositsioonide aktiivne juhtimine, kohustuste eelrahastamine või usaldusväärse alternatiivse *ex-ante* korra rakendamine, ning nende meetmete tõenäoline tulemus (mõju kriitilistele funktsioonidele, põhiariliinidele ja klientidele);
- d. stressiolukorras likviidsusnõuete hindamise aluseks olev metoodika, sealhulgas äritegevuse eeldatava mahuga seotud eeldused;
- e. teavitamisstrateegia.

Klientide ülekantavus

51. Finantsinstitutsioonid peaksid tuvastama klientide ülekantavuse nõuded ja esitama seonduva teabe kesksete vastaspoolte kohta, keske vastaspoole ja segmendi kohta, milles nad tegutsevad kliiriva liikmena, kooskõlas finantsturutaristute asjaomaste protsesside ja menetlustega. See hõlmab teavet kliendikontode eraldamise korra ja liigi kohta ning eri kontostruktuurides olevate klientide arvu kohta.

52. Finantsinstitutsioonide ressursid ja süsteemid peaksid suutma säilitada ajakohast teavet, mida saaks kriisilahenduse käigus kiiresti esitada, et tagada kesksetes vastaspooltes olevate kliendipositsioonide ja väärtpaberite keskdepositooriumides hoitavate kliendivarade sujuv ülekandmine. See teave peaks sisaldama loetelu järgmisest:

- a. iga omnibus-konto kliendid ning omnibus-kontol tagatisena saadud positsioonid, lisatagatised ja varad iga kliendi kohta;
- b. kliendi positsioonid, marginaalid ja tagatisena saadud varad iga kliendi kohta eraldi; ja
- c. keskdepositooriumis hoitavad üksikklientide varad.

Ametiasutuste teabevahetus ja suhtlus

53. Finantsturutaristu teenuse kasutajate kriisilahendusasutused peaksid püüdma tuvastada iga asjaomase finantsturutaristu teenuse osutaja asjaomased ametiasutused ja tegema nendega koostööd, et arutada kriisilahenduse mõju finantsturutaristutele nende pädevusse kuuluvatele finantsturutaristutele.

54. Kriisilahendusasutused peaksid püüdma (vastavalt kohaldatavale teabe jagamise ja konfidentsiaalsuse õigusele) kehtestada asjakohase teabevahetuse korra, mis hõlmab ka varajasi riskihoiatusi finantsturutaristu teenuse kasutajate kriisilahendus- ja järelevalveasutuste ning asjaomaste finantsturutaristu teenuste osutajate asjaomaste ametiasutuste vahel.

4.1.3 Juhtimine kriisilahenduse kavandamisel

55. Finantsinstitutsioonide juhtorgan peaks kriisilahenduse kavandamise eesmärgil tagama, et finantsinstitutsioon järgib käesolevaid suuniseid, samas tuleks määrata tegevdirektor direktiivi 2013/36 artikli 91 tähenduses vastutavaks asutuse kriisilahenduse kavandamise eest.

56. Eelmises lõikes viidatud tegevdirektor peaks vastutama vähemalt järgmise eest:

- a. finantsinstitutsiooni kriisilahenduse kava koostamiseks vajaliku teabe täpse ja õigeaegse esitamise tagamine;
- b. tagamine, et finantsinstitutsioon täidab ja järgib jätkuvalt kriisilahenduse kavandamise nõudeid;
- c. tagamine, et kriisilahenduse kavandamine integreeritakse finantsinstitutsiooni üldistesse juhtimisprotsessidesse;
- d. olemasolevate komiteede muutmine või uute komiteede loomine, et toetada vajaduse korral kriisilahendustegevust;
- e. peamiste tulemuste allkirjastamine ja sellega seoses piisava delegeerimiskorra tagamine osana asjakohastest sisekontrolli- ja usaldatavusmehhanismidest (näiteks kriisilahenduse aruandevormid);
- f. juhtorgani ja järelevalveorgani teiste liikmete korrapärane ajakohastamine kriisilahenduse kavandamise tegevuse seisu ja finantsinstitutsiooni kriisilahenduskölblikkuse kohta, mis dokumenteeritakse protokollides;
- g. kriisilahendustegevuse jaoks piisava eelarvestamise ja töötajate arvu tagamine. Eelkõige tagab tegevdirektor kolmandas riigis asuva grupi üksuse korral, et võetaks tööle kohalikke olusid tundvaid töötajaid ja spetsiaalseid kriisilahenduse kavandamise töötajaid, kes on aktiivselt kaasatud konsolideerimisgrupi

kriisilahenduse kavandamistegevusse ja aitavad sellele kaasa, ning kes suudavad pakkuda grupi kriisilahenduse stsenaariumi korral tõhusat tuge; ja

- h. finantsinstitutsioonide poolt punkti 57 kohaselt ametisse nimetatud kõrgema astme tegevjuhi nimetamise.

57. Finantsinstitutsioonid peaksid nimetama kogenud kõrgema astme tegevjuhi, kes vastutab (asutusesisese) kriisilahenduse kavandamise/kriisilahenduskölblikkuse tööprogrammi rakendamise, juhtimise ja koordineerimise eest.

58. Kogenud kõrgema astme tegevjuht peaks:

- a. koordineerima ja juhtima kriisilahendustegevust, sealhulgas õpikodade ettevalmistamist, küsimustike ja muude kriisilahendusasutuste taotluste täitmist;
- b. tegutsema koos oma meeskonnaga kriisilahendusasutus(t)e peamise kontaktpunktina, et tagada koordineeritud lähenemisviis kriisilahenduse kavandamisele, ja tegutsema peamise kontaktpunktina kriisilahendusstrateegia rakendamiseks kogu konsolideerimisgrupis;
- c. tagama järjepideva ja hästi korraldatud teabevahetuse kriisilahendusasutustega;
- d. koordineerima kriisilahendusstrateegia rakendamist (strateegia rakendamiseks vajalike sammude ettevalmistamist ja katsetamist kriisilahenduse kavandamise kontekstis) ning osalema eelkatsetes, et testida ja hinnata finantsinstitutsiooni tegevusvalmidust; ja
- e. vajaduse korral looma spetsiaalsed töösuunad kriisilahenduse teemade käsitlemiseks.

59. Juhtimisprotsessid ja -kord peaksid tagama, et kriisilahenduse kavandamine integreeritakse finantsinstitutsioonide üldisesse juhtimisraamistikku, ning toetama kriisilahendusstrateegia ettevalmistamist ja rakendamist.

60. Finantsinstitutsioonid peaksid:

- a. tagama, et kriisilahendustegevuses on piisavalt töötajaid, et tagada kriisilahendusotsuste õigeaegne tegemine kriisilahendussündmuse eel, ajal ja järel;
- b. kehtestama selged vastutusliinid, sealhulgas aruandlusliinid ja eskalatsioonimenetlused kuni juhatuse liikmeteni (kaasa arvatud), ning heakskiitmisprotsessid nii kriisilahenduse kavandamiseks kui ka kriisiohjamiseks (näiteks kriisilahendusotsuse rakendamine või teabevahetus asjaomaste sidusrühmadega), mis kõik on dokumenteeritud spetsiaalsetes tegevuspõhimõtetes ja menetlusdokumentides (sh käsiraamatutes);

- c. tagama, et strateegilistes otsustes võetakse arvesse kriisilahenduskõlblikkust mõjutavaid kriisilahendusega seotud vastastikuseid seoseid (nt ühinemis- ja heakskiitmistegevus, juriidilise isiku restruktureerimine, finantsinstrumentide broneerimise mudeli muutmine, grupisiseste tagatiste kasutamine või IT-keskkonna muutmine);
- d. teavitama kriisilahendusasutusi põhjendamatult viivitusega olulistest muudatustest, mis on kavandatud sellistesse elementidesse nagu ärimudel, struktuur, töökorraldus (sealhulgas IT-taristu muudatused) ja juhtimine, mis mõjutavad kriisilahenduse kavandamise tegevusi või eelistatud kriisilahendusstrateegia rakendamist ja kriisilahenduskõlblikkust;
- e. tagama kriisilahendusküsimuste teabe tõhusa liikumise haldusnõukogu, vastutava kõrgema tasandi tegevjuhi ja kõigi muude asjaomaste töötajate vahel, võimaldades neil täita oma ülesandeid kriisilahendussündmuse eel, ajal ja järel;
- f. tagama, et konsolideerimisgrupisestel asjaomaste teenuste osutajatel on oma juhtimisstruktuur ja selgelt määratletud aruandlusliinid, nad ei tugine liigselt konsolideerimisgrupi teiste üksuste kõrgematele töötajatele, neil on erandolukorra lahendamise kord, millega tagatakse, et kriisilahenduse käigus jätkatakse asjaomaste teenuste osutamist, ja konsolideerimisgrupis asjaomaste teenuste osutamine on struktureeritud nii, et välditakse eeliskohtlemist konsolideerimisgrupi mis tahes üksuse maksejõuetuse või kriisilahenduse korral; ja
- g. kui konsolideerimisgrupp asub kolmandas riigis, tagama, et üksusel on piisavalt töötajaid ja selle juhtkond on hästi informeeritud konsolideerimisgrupi kriisilahenduse strateegiast, sealhulgas otsustamise protsessidest/menetlustest kriisiolukorras, ning suudab kriisiolukorrast alates tasakaalustada kolmandas riigis asuva grupi otsustamisprotsesse, arvestades kohalike üksuste kriisilahenduskõlblikkust.

61. Finantsinstitutsioonid peaksid kehtestama kvaliteeditagamise protsessi, et tagada kriisilahendusasutustele kriisilahenduse kavandamise eesmärgil saadava teabe täielikkus ja täpsus. Siseauditiga tuleks korrapäraselt läbi vaadata ka finantsinstitutsiooni koostatud kriisilahendusega seotud teave ja kavand.

62. Finantsinstitutsioonid peaksid:

- a. kehtestama korra, mis tagab andmete täielikkuse ja õigsuse;
- b. tagama, et siseauditis vaadatakse korrapäraselt läbi kriisilahendusega seotud teave (kriisilahenduse kavandamise meetmed on aasta auditikava osa);
- c. tagama, et auditikomitee jälgib asutusesisese kvaliteedikontrolli tõhusust ning võtab vastu ja arvestab auditiaruandeid; ning

- d. tagama, et auditikomitee või muu organ hindab seda korda korrapäraselt.

4.2 Rahaliste vahenditega seotud miinimumnõuded vastavalt komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2016/1075 artiklile 28

4.2.1 Rahastamine ja likviidsus kriisilahenduse korral

Likviidsuse analüüs

63. Finantsinstitutsioonid peaksid tuvastama üksused ja valuutad, mida nad peavad likviidsuse tõttu oluliseks¹⁴, ning likviidsusriski võimalikud asukohad grupis. Oluliste üksuste tuvastamisel peaksid finantsinstitutsioonid hõlmama kõiki asjaomaseid juriidilisi isikuid, nagu on määratletud komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2018/1624 artikli 2 lõikes 4, kuid arvestama ka mis tahes kriitilist rolli rahastamisel, näiteks juurdepääsu keskpanga vahenditele.
64. Vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 415 lõikele 2 peaksid finantsinstitutsioonid tõendama oma suutlikkust mõõta ja esitada lühikese etteteatamisajaga oma likviidsuspositsioone ning suutlikkust teha praeguste positsioonide likviidsusanalüüs oluliste üksuste tasandil ja oluliste valuutade korral konsolideerimisgrupi tasandil. Samuti peaksid nad suutma kinnitada, et iga ebaolulise üksuse likviidsusvajadused ja igas mitteolulises valuutas tekkivad kohustused ei ole risk kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni likviidsuspositsioonile.
65. Finantsinstitutsioonid peaksid tuvastama likviidsust mõjutavad tegurid enne kriisilahendust ja kriisilahenduse ajal. Oluliste tegurite tuvastamisel peaksid finantsinstitutsioonid arvestama mitmesugust laadi kriise.
66. Finantsinstitutsioonid peaksid tagama, et punktis 68 nimetatud likviidsusanalüüsi ajakohastatakse vastavalt vajadusele oluliste ettevõtjate tasandil, ning finantsinstitutsioonid peaksid esitama selle teabe õigeaegselt kriisilahendusametitele eesmärgiga kirjeldada võimalikke likviidsusallikaid kriisilahenduse toetamiseks, nagu on sätestatud direktiivi 2014/59/EL lisa B jao punktis 20.
67. Finantsinstitutsioonid peaksid esitama punktis 68 viidatud näitajad kriisilahendusala grupi tasandil, iga olulise juriidilise isiku¹⁵ kohta ja kriisilahendusala grupi konkreetsete filiaalide kohta koondatult (kui asjakohane), individuaalselt ja olulise valuuta järgi. Lisaks peaksid finantsinstitutsioonid üksikasjalikult kirjeldama eeldusi, millele nad tuginevad tasakaalustamissuutlikkuse likviidsusväärtuse arengu prognoosimisel.

¹⁴ Sel eesmärgil käsitatakse oluliste valuutadena vääringuid, mille kohta nõutakse eraldi aruandlust vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrusele (EL) nr 575/2013 (krediitiasutuste ja investimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta) (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1) artikli 415 lõikele 2.

¹⁵ Tuvastatakse kooskõlas punktiga 66.

68. Finantsinstitutsioonid peaksid matkima rahavooge bilansikirjetel ja bilansivälistel kirjetel ning tasakaalustamisvõimet eri kriisilahenduse stsenaariumide korral:

- a. kriisilahendusala grupi korral iga olulise juriidilise isiku kohta ja (kui asjakohane) kriisilahendusala grupi konkreetsete filiaalide kohta individuaalselt;
- b. koondtasemel aruandlusvaluutas ja iga olulise valuuta tasandil, sealhulgas kõik valuutad, mis on seotud finantsinstitutsioonide osalemisega finantsturutaristutes; ja
- c. pikemate ajavahemike jooksul, alates üleõisest ajavahemikust kuni piisava ajavahemikuni pärast kriisilahendust (näiteks kuus kuud).

69. Kriisilahendusstrateegia rakendamiseks vajaliku likviidsuse ja rahastamise hindamisel, nagu on märgitud punktis 68, peaksid finantsinstitutsioonid pöörama erilist tähelepanu järgmisele:

- a. õiguslikud, regulatiivsed ja tegevuslikud takistused likviidsuse ülekandmisel, eelkõige grupisisesele;
- b. makse-, kliiringu- ja arveldustegevusega seotud kohustused, sealhulgas muutused likviidsusnõudluses ja selliste kohustuste täitmiseks vajalikes allikates, samuti finantsturutaristute või finantsturutaristu vahendajate võetud negatiivsete meetmete võimalik likviidsusmõju;
- c. vastaspoole ja tagatise nõuded, sealhulgas nõuded, mis tulenevad keskse vastaspoole ja finantsturutaristu liikmelisusest, näiteks suuremad finantsinstrumentide alustamise või muutuvtagatise nõuded kriisilahenduse ajal ja järel;
- d. lepingulised peatamise, lõpetamise ja tasaarvelduse õigused, mida vastaspooltel võib olla õigus kasutada finantsinstitutsiooni kriisilahenduse korral;
- e. likviidsusvood kriisilahendusala grupi ja kriisilahendusala grupi väliste ettevõtjate vahel ning kas neid tuleks analüüsida turutingimustel ja hinnata nende õiguslikku stabiilsust kriisilahenduse korral;
- f. õiguslikud ja tegevuslikud takistused olemasoleva tagatise õigeaegsel pantimisel;
- g. minimaalsed ja kõrgeimad päevasised likviidsusvajadused, tegevuskulud ja käibekapitali vajadused; ja
- h. keskpanga olemasolevad likviidsuslimiidid ning nendega seotud juurdepääsu- ja tagasimaksetingimused.

Varade ja muude erasektori vahendite kasutuselevõtmine

70. Finantsinstitutsioonidel peaks olema suutlikkus:

- a. tuvastada kõik varad, mis võivad kvalifitseeruda kriisilahenduse korral rahastamise toetamiseks kõlblikuks tagatiseks;
- b. eristada koormatud ja koormamata varasid, määrates seaduslikud õigused nii panditud kui ka pantimata tagatisele;
- c. jälgida kättesaadavat ja koormamata tagatist kriisilahendusala grupi tasandil ning kriisilahendusala grupi iga olulise juriidilise isiku või filiaali tasandil individuaalselt iga olulise valuuta korral; ja
- d. esitada üksikasjalik teave olemasoleva tagatise kohta (sealhulgas kas tagatis on keskpangakõlblik, vääring, vara liik, asukoht, krediitkvaliteet) isegi kiiresti muutuvates tingimustes.

71. Finantsinstitutsioonid peaksid rakendama tagatiste kasutuselevõttu, töötades välja ja dokumenteerides kõik vajalikud tegevusetapid, sealhulgas ajakava ja juhtimisprotsessid, ka selleks, et võtta kasutusele tagatise, mis võivad asuda eri valuutades tegutsevates tütarettevõtetes ja/või filiaalides. Olemasoleva tagatise kasutuselevõttu tuleks hinnata ning selle tõhusust ja töökindlust tuleks korrapäraselt (vähemalt kord aastas) hinnata ja testida, et see hõlmaks näiteks võimet müüa, repotehinguid või laenata teatavate varade vastu. Finantsinstitutsioonid peaksid pöörama erilist tähelepanu rahaliste vahendite liikumise takistustele ja õiguslikele takistustele välisriikide jurisdiktsioonides. Sel eesmärgil peaks finantsinstitutsioonidel olema võimalik arvutada ja esitada kogu konsolideerimisgrupi ulatuses vabalt ülekantavate varade summa, võttes arvesse ka vajadust täita kohalikke regulatiivseid nõudeid ja rahuldada operatiivseid likviidsusvajadusi.

Juurdepäas tavalistele keskpanga vahenditele

72. Finantsinstitutsioonid peaksid kaalutlema oma vajadust ja suutlikkust määrata tagatise rahaks koos kolmandate isikutega, sealhulgas mis tahes võimalikku vajadust või suutlikkust taotleda likviidsust tavalistelt keskpanga vahenditelt.

73. Finantsinstitutsioonid peaksid tagama, et arvestatakse ka kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni oluliste juriidiliste isikute juurdepääsu tingimusi keskpanga tavalistele rahastamisvahenditele, sealhulgas miinimumtingimusi, mis peavad olema täidetud, tagatise nõudeid, tagatiste kestust või muid tingimusi.

74. Vastavalt komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2016/1075 artikli 29 lõikele 2 peaksid finantsinstitutsioonid suutma esitada teavet selliste varade summa ja asukoha kohta grupis, mis eeldatavasti kvalifitseeruvad keskpanga vahendite tagatiseks.

Piiriülene koostöö

75. Konsolideerimisgrupi piiriülese kriisilahenduse korral peaksid konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutused ja tütarettevõtjate kriisilahendusasutused tegema koostööd, et toetada konsolideerimisgrupiüleste ja kohalike kriisilahenduse rahastamiskavade järjepidevat ja tõhusat rakendamist.

4.3 Teabesüsteemidega seotud miinimumnõuded vastavalt komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2016/1075 artiklile 29

4.3.1 Teabesüsteemide katsetamine

76. Käesolevate suunistega kehtestatakse finantsinstitutsioonidele mitu tingimust, et nad saaksid esitada kriisilahendusasutustele õigeaegselt asjakohast teavet. See kehtib eelkõige tegevuse järjepidevuse ning kriisilahenduse rahastamise ja likviidsuse kohta. Finantsinstitutsioonid peaksid korraldama testid, et tõendada punktides 4.1.1, 4.2.1 ja 4.3.2 nimetatud suutlikkust. Testid peaksid toimuma võimekuse ülesehitamise ajal korrapäraselt, kuni kriisilahendusasutus on rahul ja otsustab nende sagedust vähendada.

4.3.2 Hindamise teabesüsteemid

77. Finantsinstitutsioonidel peaks olema võimekus (sealhulgas seire- ja teabesüsteem ning tehnoloogiline taristu) toetada hindamisandmete õigeaegset esitamist piisava detailsusega, et võimaldada hindamisi sobiva aja jooksul. Need võimalused on sätestatud EBA hindamiskäsiraamatu¹⁶ seire- ja teabesüsteemi peatükis.

4.4 Piiriüleste küsimustega seotud miinimumnõuded vastavalt komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2016/1075 artiklile 30

4.4.1 Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise ja kriisilahenduse peatamise õiguste lepinguline tunnustamine

78. Finantsinstitutsioonid peaksid suutma esitada loetelu kolmanda riigi õiguse alusel sõlmitud lepingutest. Selles loetelus tuleks tuvastada vastaspool, finantsinstitutsioonide kohustused ning see, kas leping on vabastatud lepingulisest tunnustamisest ja kas see on teostamatu¹⁷ või kas see sisaldab kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise ja riigis viibimise õiguse lepingulise tunnustamise tingimusi vastavalt direktiivi 2014/59/EL artiklitele 55 ja 71a.

¹⁶ <https://www.eba.europa.eu/eba-highlights-importance-data-and-information-preparedness-perform-valuation-resolution>

¹⁷ Võimalikult suures ulatuses

79. Kui kriisilahendusasutused jälgivad direktiivi 2014/59/EL artikli 71 lõike 7 järgimist finantsinstitutsioonide poolt, peaksid nad kaalutlema kõige asjakohasemaid vahendeid, arvestades riigisisest õiguslikku tausta:

- a. asjaomastele finantsinstitutsioonidele kirjade saatmine;
- b. ringkirja avaldamine/jagamine finantsinstitutsioonidele;
- c. ootuse avaldamine, et finantsinstitutsioonid peavad seda nõuet täitma;
- d. haldusotsuste/-korralduste väljaandmine;
- e. uute (kohalike) määruste/aktide väljaandmine.

80. Finantsinstitutsioonid peaksid tegema enesehindamisi ja teatama, kas nad suudavad esitada nõutud andmed nõuetekohases vormingus ja õiges ajakavas.

81. Kriisilahendusasutused peaksid täiendavalt kontrollima punktides 78 ja 80 viidatud tingimuste täitmist, kasutades järgmisi vahendeid, nagu asjakohane:

- a. nõuda andmete esitamist eelmääratud vormingus teatud ajavahemike järel; seda saab täiendavalt uurida, esitades erakorralise taotluse, et testida finantsinstitutsiooni suutlikkust esitada nõutud andmed lühikese aja jooksul;
- b. nõuda, et finantsinstitutsioonid analüüsiks oma süsteemides kogutud ja kättesaadavat teavet võrreldes komisjoni delegeeritud määruses (EL) 2016/1712 sätestatud miinimumteabega¹⁸;
- c. määrata asutuse siseauditi funktsioon, et kontrollida nõuetele vastavust; selle auditiülevaate põhjal edastatakse kriisilahendusasutusele aruanne koos läbivaatamisprotsessi tulemustega;
- d. korraldada teste.

Kriisilahenduskolleegiumides osalevate ametiasutuste kohustused

82. Et tõhusalt jälgida kriisilahenduskölblikkust kolleegiumides, peaksid kriisilahendusasutused esitama igal aastakoosolekul ajakohastatud teabe igas jurisdiktsioonis viimase kriisilahenduse kavandamise tsükli jooksul tehtu kohta ning esitama ajakava käesolevates suunistes sätestatud nõuete rakendamiseks. Käesolevate suuniste 2. lisas on tegevuse seire näidisevorm.

¹⁸ Komisjoni 7. juuni 2016. aasta delegeeritud määrus (EL) 2016/1712, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL (millega luuakse krediitiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik) regulatiivsete tehniliste standarditega, milles täpsustatakse finantslepinguid käsitlevat miinimumteavet, mida üksikasjalikud andmed peaksid sisaldama, ja asjaolusid, mille korral see nõue tuleks kehtestada (ELT L 258, 24.9.2016, lk 1).

4.5 Kriisilahenduse rakendamine

83. Finantsinstitutsioonid peaksid koostöös kriisilahendusametustega kirjeldama kõiki käesolevate suuniste käesolevas jaos sätestatud kriisilahendusstrateegia tegevusaspekte ja selleks vajalikke operatiivmeetmeid käsiraamatutes (sealhulgas kohustused, eskalatsioonimenetlused, kvaliteedi tagamine ja kõik asjakohased eeskirjad) ning korrapäraselt hindama ja testima neid aspekte testide abil. Nimetatud käsiraamatutes peaksid finantsinstitutsioonid käsitlema ka asjakohaseid stsenaariume ja kirjeldama kõiki asjakohaseid sise-eeskirju.

84. Et kriisilahendusstrateegia tegevusaspektid on enamasti seotud kasutatava(te) vahendi(te)ga ning on seotud mitmete järgmistes peatükkides esitatud ootustega, peaksid finantsinstitutsioonid näitama testimis- ja rakendussuutlikkust, nagu on täpsemalt kirjeldatud käesolevates suunistes.

4.5.1 Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahetusmehhanism

Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahetusmehhanismi väliste aspektide arendamine

85. Et kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise välistegevus hõlmab valdkonna eri osapooli, peaksid kriisilahendusametused tegema koostööd kõigi asjaomaste pooltega ning vähemalt finantsinstitutsioonide, turutaristute ja muude asjaomaste ametiasutustega. Finantsinstitutsioonid ning kriisilahendusametused peaksid tegema koostööd usaldusväärse teabevahetusmehhanismi väljatöötamiseks.

86. Finantsinstitutsioonid, kes peaksid asjaomaseid ametiasutusi aktiivselt toetama, peaksid tagama, et nimetatud teabevahetusmehhanism on nende suhtes kohaldatav. Seega peaksid nad kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise käsiraamatus sätestama kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahetusmehhanismi rakendamise protsessi, mis on kooskõlas kohaldatava riikliku õigusraamistikuga, ning rõhutama, kuidas see protsess:

- a. käsitleb väärtpaberite noteerimise või nendega kauplemise lõpetamist, tühistamist või peatamist;
- b. käsitleb arveldamata tehingute riski¹⁹;
- c. tegeleb uute väärtpaberite või muude nõuete noteerimise või uuesti noteerimise ning kauplemisele lubamisega;
- d. võimaldab omakapitali ülekandmist teisendatavatele võlausaldajatele;

¹⁹ Kriisilahendus võib toimuda, kui väärtpaberitehingud on toimunud, kuid on veel arveldamata.

- e. kajastab võimalikke korrigeerimisi, mida võidakse nõuda hiljem, kui finantsinstitutsiooni kogu kahju on teada, näiteks lõpliku hindamise tulemuste põhjal; ja
- f. võimaldab nõuda võimalikku allesjäänud tagasi nõudmata omakapitali pärast algset vahetusperioodi; uusi aktsionäre või omakapitali uusi omanikke ei tohi kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise varajases etapis kohe tuvastada ega nendega ühendust võtta; seega peaks kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahetusmehhanism võimaldama neil hiljem oma õigusi kasutada;
- g. on kooskõlas oma avalikustamiskohustustega, mis tulenevad määrusest (EL) nr 596/2014²⁰.

87. Piiriüleste konsolideerimisgruppide korral tuleks päritoluliikmesriigi ja vastuvõtva riigi ametiasutuste roll kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahetamise protsessis eel määrata kriisilahenduskolleegiumide/kriisiohjegruppide kaudu.

Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahetusmehhanismi siseaspektide arendamine

- 88. Finantsinstitutsioonid peaksid kaalutlema käsiraamatus kõiki kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise siseaspekte, ajakava, siseprotsesse, millega tagatakse kahju ülekandmine kriisilahendussubjektile, allahindamise ja konverteerimise üksikuid etappe instrumendi liigi kaupa.
- 89. Finantsinstitutsioonid peaksid sätestama teatmikus, kuidas nad saavad edastada hindamiseks vajalikku teavet vastavalt käesolevate suuniste punktile 4.3.2 ning kohustuste ja nõudeõiguste teisendamiseks vajalikku teavet.
- 90. Finantsinstitutsioonid peaksid näitama, kuidas nad saaksid oma bilanssi esialgse hindamise alusel ajakohastada lühikese etteteatamisajaga, näiteks kriisilahenduse nädalavahetusel.
- 91. Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise siseaspektide määramisel peaksid finantsinstitutsioonid arvestama vähemalt järgmisi aspekte: õiguslikud takistused, raamatupidamisalased takistused, maksumõju, instrumendi eritunnused, eriotstarbelised varakogumid, riskimaandused, kogunenud intress, finantsinstitutsiooni enda kohustused ja eelduste korrigeerimine.

4.5.2 Ettevõtte ümberkorraldamine

92. Pärast kriisilahendusmeetme otsustamist tuleb tõenäoliselt rakendada vajalikke ettevõtte saneerimismeetmeid, et taastada asutuse elujõulisus hõlpsalt ja igakülgset. Need vajadused hõlmaksid nii ettevõtte ümberkorraldamise vajadusi, mille eesmärk on taastada üksuse jätkusuutlikkus, kui ka teenuste osutamise mudeli ümberkorraldamist juhul, kui see antakse

²⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta määrus (EL) nr 596/2014, mis käsitleb turukuritarvitusi (turukuritarvituse määrus).

üle omandajale või sildasutusele või eraldatakse osa grupist, näiteks mitme sisenemiskoha strateegia korral.

Ettevõtte reorganiseerimise kava koostamise aluseks olev suutlikkus

93. Finantsinstitutsioonidel peaks olema ettevõtte reorganiseerimise kava juhtimisprotsess vastavalt direktiivi 2014/59/EL artiklile 52 ja komisjoni delegeeritud määrusele (EL) 2016/1400²¹, mis tuleb vajaduse korral vastu võtta. Juhtimisprotsess peaks tagama finantsinstitutsiooni kõigi tegevusvaldkondade, üksuste ja organite asjakohase kaasamise.
94. Finantsinstitutsioonid peaksid tõendama, et neil on selge arusaam kriisilahendusametuste ja pädevate ametuste vahel sõlmitud koordineerimiskorrast, nagu on sätestatud direktiivi 2014/59/EL kohaseid ettevõtte reorganiseerimise kavu käsitlevate EBA suuniste III jaotises²².
95. Finantsinstitutsioonidel peaks olema protsess kriisilahenduse ja pädevate ametuste teavitamiseks ettevõtte reorganiseerimise kavast, mis võimaldab neil kiiresti hinnata selle elujõulisust kooskõlas komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2016/1400 artikliga 4. Selles protsessis tuleks täpsustada, kuidas finantsinstitutsioonid käsitlevad kiiresti pädevate ametuste ja kriisilahendusametuste kommentaare ja küsimusi ettevõtte reorganiseerimise kava kohta.
96. Finantsinstitutsioonid peaksid suutma näidata, kuidas pankade finantsseisundi taastamise kava pärast kriisilahendusametuste ja pädevate ametuste poolset hindamist muudetakse.

Võimalike ettevõtte reorganiseerimise võimaluste tuvastamine ja kavandamine

97. Tulevase ettevõtte reorganiseerimise kava mis tahes elementi, mis on kas kriisilahenduse strateegia täitmise võti, sealhulgas konsolideerimisgrupi osade tegevuse eraldamise mis tahes element mitme isiku suhtes kriisilahenduse algatamise või varade eraldamise vahendi kasutamise korral, või mis on väga tõenäoline (nt finantsseisundi taastamise võimalused või keerukate portfelli maksevõimeline lõpetamine), peaks kajastuma koostöös kriisilahendusametustega juba kriisilahenduse kavandamise etapis.
98. Eelkõige tuleks sellega seoses kaalutleda artikli 2 lõike 1 punktis c ja artikli 2 lõikes 2 sätestatud elemente ning komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2016/1400 artikli 3 lõike 1 punktis b loetletud võimalike rahastamisallikate kõrgetasemelist kirjeldust.

²¹ Komisjoni 10. mai 2016. aasta delegeeritud määrus (EL) 2016/1400, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL seoses regulatiivsete tehniliste standarditega, millega määratakse kindlaks ettevõtte reorganiseerimise kava miinimumelemendid ja kava rakendamisel tehtud edusamme käsitlevate aruannete minimaalne sisu (ELT L 228, 23.8.2016, lk 1).

²² EBA/GL/2015/21.

Eraldatavus kriisilahenduse ja ettevõtte ümberkorraldamise toetamiseks

99. Kui eelmises jaos on tuvastatud kriisilahendusstrateegia või eeltuvastatud ettevõtte reorganiseerimise võimalused, mis näevad ette finantsinstitutsiooni või grupi mõne osa eraldamise, peaksid finantsinstitutsioonid tõendama oma suutlikkust teha seda kiiresti. See kehtib tavaliselt mitme sisenemiskoha ja rühma osa(de) üleandmist käsitlevate strateegiate tõhusa rakendamise kohta.
100. Kui asjakohane, peaks finantsinstitutsioonidel olema võimekus tuvastada ja eraldada varade portfelle. Neil peaks olema võimalik neid varasid ja kohustusi asjakohaselt siduda ning nad peaksid pöörama erilist tähelepanu varadele, mida ei saa üksteisest eraldada, lisaks sellele, mis kokkulepete liigid on kriisilahenduse objektiks oleva finantsinstitutsiooni varade, õiguste ja kohustuste osalise üleandmise ajal kaitstud, kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artikliga 76 ja komisjoni delegeeritud määruses (EL) 2017/867 sätestatud täiendavate täpsustustega²³.
101. Et tõendada kriisilahenduse konsolideerimisgrupi eraldatavust mitmekordistava riski strateegia kontekstis, peaksid finantsinstitutsioonid koostöös kriisilahendusametustega selgelt sätestama, mis on sihttegevusmudel ja kuidas see mõistliku aja jooksul saavutatakse. Näiteks kui restruktureerimiskavaga nähakse ette asjaomaste teenuste osutamine kriisilahendusala grupi üksuselt kolmandast isikust teenuseosutajale või eraldiseisvale üksusele, tuleks selgelt näidata, kuidas ja mis aja jooksul see saavutatakse. Sama kehtib kriisilahenduse korral asjaomaste teenuste tellimise korral kriisilahendussubjekti tasandil.

Uue loa andmine ja heakskiitmine

102. Finantsinstitutsioonid peaksid koostöös kriisilahendusametustega tuvastama asjakohased järelevalvealased ja regulatiivsed heakskiidud ja tegevusload, mida nad vajaksid kriisilahendusmeetme rakendamiseks, ning kehtestama võimaluste piires menetlused, et tagada vajalike heakskiitude ja tegevuslubade õigeaegne väljaandmine.
103. Eelkõige: a) äsja asutatud finantsettevõtjad peaksid taotlema tegevusluba reguleeritud tegevuseks; b) võimalikud uued juhid ja direktorid peaksid saama järelevalvealase sobivuse ja nõuetekohase heakskiidu; c) MPE strateegiate korral võib olla vaja heaks kiita tegevuse edasiandmise kord grupi endiste üksustega; ning d) kontrolli üleandmine uutele aktsionäridele võib kaasa tuua kontrollinõuete muutmise (näiteks olulise osaluse regulatiivne heakskiitmine).
104. Sellise uue tegevusloa andmise ja heakskiitmise eesmärgil peaksid pädevad asutused ja kriisilahendusametused kehtestama selged menetlused, et võimaldada sujuvat suhtlust ja koordineerimist nende vahel ja finantsjärelevalveasutustega.

²³ Komisjoni 7. veebruari 2017. aasta delegeeritud määrus (EL) 2017/867 vara osalise üleandmise korral Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL artikli 76 kohaselt kaitstavate kokkulepete klasside kohta (ELT L 131, 20.5.2017, lk 15).

105. Kriisilahendusasutused peaksid koostöös asjaomaste pädevate asutustega vaatama läbi finantsinstitutsioonide esitatud restruktureerimismeetmed. Mitme isiku suhtes kriisilahenduse algatamise strateegia kontekstis tuleks erilist tähelepanu pöörata kriisilahenduse järgse tegevuskorra elujõulisusele.

4.5.3 Juhtimine kriisilahenduse täitmisel

106. Finantsinstitutsioonidel peaksid olema kehtestatud juhtimismenetlused, et toetada õigeaegset otsustamist kriisilahenduse valdkonnas, et kriisilahendusasutused saaksid kriisilahendusstrateegiat tõhusalt ette valmistada ja õigeaegselt rakendada, võimaldades ka asjakohast teavet ja tõhusat järelevalvet.

Asutuse juhtimine ja kontroll kriisilahenduse ajal

107. Kriisilahendusasutused peaksid kriisilahenduskavades täpsustama i) finantsinstitutsiooni juhtimisega seotud kohustusi ning õigusi ja juhtimisõigusi, mida kriisilahendusasutus, kriisilahendushaldur (direktiivi 2014/59/EL artikli 35 kohaselt ametisse nimetatud erihaldurid) ning finantsinstitutsiooni juhtimist kriisilahendusperioodil kasutada võivad, ning mis tahes järgnevat restruktureerimist; ning ii) finantsinstitutsiooni kontrollimisviisi.

108. Ülemineku või sildasutuse korral võib kriisilahendusasutustel olla vaja sõlmida lepingud tegutseva sildasutuse põhitegevuse juhtimiseks.

109. Kriisilahendusasutused peaksid kaalutlema kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise perioodil kontrolli- ja juhtimisraamistiku edastamist turule kriisilahenduse ajal.

Juhtkonna tagasikutsumine ja ametisse nimetamine

110. Kriisilahendusasutused peaksid täpsustama juhtorgani ja kõrgema juhtkonna liikmete ametist kõrvaldamise ning uue juhtkonna määramise ulatuse sõltuvalt finantsinstitutsiooni maksejõuetuse asjaoludest ning finantsinstitutsiooni või järelevalveasutuste poolt finantsseisundi taastamise etapis juba võetud meetmetest.

111. Kriisilahendusasutused peaksid nõudma, et finantsinstitutsioonidel oleks olemas valikuvõimalused ja kord, et hoida kriisilahenduses asutuse põhitöötajaid (nagu on tuvastanud finantsinstitutsioonid), sealhulgas vajaduse korral kriisilahendusstrateegia kohaldamise hõlbustamiseks.

112. Pädevad asutused peaksid koostöös kriisilahendusasutustega täpsustama kriteeriumid, millele uus juhtkond peaks vastama, ning mis teavet, juhiseid, tegevuslube ja dokumente võivad nad vajada.

Kontrolli üleandmine uutele omanikele ja juhtidele

113. Kriisilahendusasutused peaksid välja töötama selge mehhanismi i) finantsinstitutsiooni uue omandiõiguse määramiseks kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahetuse tulemusena; ja ii) üleminekuks riigile, kus uued omanikud kasutavad juhtimis- ja kontrolliõigusi.
114. Selline mehhanism tuleks eelnevalt avalikustada (asjakohasel juhul) ja seda tuleks kriisilahenduse ajal teatistes rõhutada.

4.5.4 Teabevahetus

115. Asjakohase teabe selge edastamine võlausaldajatele, turuosalistele ja muudele peamistele sidusrühmadele peaks edendama kindlust ja prognoositavust, piirates seega kriisi ülekandumist ja suurendades usaldust kriisilahendusmeetme vastu.

Teavitamisstrateegia

116. Finantsinstitutsioonid peaksid koostöös kriisilahendusasutustega töötama välja tervikliku võlausaldajate ja turuosaliste teavitamise strateegia kriisilahendusperioodiks.
117. Finantsinstitutsioonidel peaks olema teavitamisstrateegia, mis sisaldab asjakohasel juhul näidisdokumente, korduvaid küsimusi ja vastuseid ning muid vahendeid, mida kasutatakse kriisilahendusperioodi põhietappides.
118. Finantsinstitutsioonid peaksid tuvastama kriitilise tähtsusega väliste ja sisemiste sidusrühmade kogud, keda tuleb kriisilahenduse käigus teavitada, sealhulgas komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2016/1075 artikli 22 lõikes 6 sätestatud sidusrühmad ning asjaomased teenuste osutajad või tegevusvarad. Finantsinstitutsioonid peaksid koostama nimekiri olulistest tuvastatud välistest ja sisemistest sidusrühmadest ning seda ajakohastama, et see oleks valmis jagama teavet kriisilahendusasutusega.
119. Finantsinstitutsioonid peaksid koostama kindlaksmääratud sidusrühmade jaoks suunatud teavitamisstrateegia, olles valmis konfidentsiaalsuskaalutlusteks.
120. Iga kindlaksmääratud sidusrühma korral peaks teabevahetuskava sisaldama põhisõnumeid (ja nende sõnumite üksikasjalikkuse taset), mis tuleb edastada, et suurendada usaldust finantsinstitutsiooni vastu kogu kriisilahenduse vältel. Põhisõnumid peaksid olema kindlad, järjepidevad ja kergesti mõistetavad ning sisaldama muu hulgas järgmist:
- üldavaldus, mis põhineb teabevahetuse tasemel, mida tõenäoliselt nõutakse vastavalt võimalikele kriisilahendusmeetmetele; ja
 - teave kriisilahenduse tagajärgede kohta vastavale sidusrühmale, et suurendada kindlustunnet ja etteaimatavust.

121. Finantsinstitutsioonid peaksid määrama, millal on vaja teabevahetust kindlaksmääratud sidusrühmadega, ning määratlema võimalike teabelekete ennetamise strateegia ja menetlused.
122. Finantsinstitutsioonid peaksid tuvastama teabevahetuse omaniku (sõnumi määratlemise eest vastutav üksus/funktsioon), ning kui see on eelnimetatust muu, sõnumi levitamise eest vastutava üksuse/funktsiooni, koos tõhusate sidekanalite ja taristuga, mida on vaja teavitamisstrateegia rakendamiseks ja asjakohaste sõnumite levitamiseks.
123. Finantsinstitutsioonid peaksid tuvastama kõik turuosalistele edastatavad teated, mida neilt võidakse nõuda kohaldatava riigisisese avalikustamiskorra alusel.

1. lisa. Kriisilahenduse ajakava

124. Valitud kriisilahendusstrateegia ettevalmistamiseks ja selle täitmiseks on võimalik tuvastada eri etapid, mis on peamiselt järgmised: i) kriisilahenduse kavandamine nii kriisilahendusasutuse poolt (kava koostamine ja kriisilahenduskõlblikkuse hindamine) kui ka finantsinstitutsiooni poolt (kriisilahenduskõlblikkuse parendamine); ii) kriisilahenduse ettevalmistamine; iii) „kriisilahenduse nädalavahetus“; ning iv) kriisilahenduse lõpetamine.
125. Kriisilahenduse kavandamine hõlmab finantsinstitutsioonide õigus-, finants- ja tegevusstruktuuride analüüsi, kriitiliste funktsioonide ja teenuste tuvastamist ning finantsinstitutsioonide kapitali- ja rahastamisstruktuuride analüüsi, et töötada välja teostatavad ja usaldusväärsed kriisilahendusstrateegiad. See hõlmab ka hinnangut, kui palju on finantsinstitutsioonid valmis täitma eelistatud kriisilahendusstrateegiat, tuvastades nende kriisilahenduskõlblikkuse takistused ja vajaduse korral koostades selliste takistuste kõrvaldamise kava.
126. Kriisilahenduse ettevalmistavas etapis valmistavad asjaomased kriisilahendusasutused ette kriisilahendusskeemide vastuvõtmist, mida abistavad sõltumatud hindamised, milles teavitatakse neid sellest, kas kriisilahenduse ja kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise tingimused on täidetud ning mis kriisilahenduse vahendeid tuleks lõpuks rakendada. Finantsinstitutsioonide juhtimisteabesüsteemide võimekus anda täpset ja õigeaegset teavet on nende hindamiste usaldusväärseks ja töökindlaks tegemiseks äärmiselt oluline.
127. Kriisilahenduse nädalavahetus on etapp (eelistatavalt siis, kui turud on suletud, nagu viitab sellele etapi nimetus), mis algab sellest, kui ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks, ning mis hõlmab kõiki siseprotsesse, mida on vaja kriisilahendusskeemi vastuvõtmiseks asjaomase pädeva asutuse poolt. Kui kriisilahenduse vahendina kasutatakse panga avatud kohustuste ja nõudeõiguste teisendamist, on finantsinstitutsioonidel alates kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendamisest aega üks kuu, et koostada ettevõtte reorganiseerimise kava kriisilahendusasutusele heakskiitmiseks. Kriisilahendusstrateegia ja sellega kaasneva ettevõtte reorganiseerimise kava tõhusaks ja tulemuslikuks rakendamiseks peavad finantsinstitutsioonid valmistuma ette nii palju kui võimalik ja kehtestama asjakohase juhtimiskorra, teabevahetuskavad ning juhtimisteabesüsteemid.
128. Pärast kriisilahendusmeetmete rakendamist peaksid kriisilahendusasutused hindama, kas mõjutatud aktsionäre ja võlausaldajaid oleks koheldud paremini, kui finantsinstitutsioonide suhtes oleks algatatud tavaline maksejõuetusmenetlus. Hindamise alus on muu sõltumatu hindamine, mis võimaldab kriisilahendusasutusel otsustada, kas mõjutatud aktsionäridel ja võlausaldajatel on õigus mis tahes hüvitamisele.

2. lisa. Kriisilahenduskõlblikkuse hindamise vorm (vt eraldi dokument)

3. lisa. Lepinguhoidlasse lisatavate väljade miinimumloetelu

Olulisimad väljad

- 1) Tunnus [vt CIR vorm Z 8.00 0005]
- 2) Lepingu alguskuupäev
- 3) Lepingu lõppkuupäev
- 4) Järgmise uuendamise kuupäev
- 5) Lepingupooled ja kontaktandmed (nimi, registreeritud aadress, registreerimisriik, juriidilise isiku tunnus või äriühingu registreerimisnumber, kui asjakohane) [vt CIR vorm Z 8.00, 0020–0050]
- 6) Alltöövõtja (jah/ei)
- 7) Grupi osa [vt CIR vorm Z 8.00, 0060] (kas teenust osutatakse grupi sees või väljaspool – jah/ei)
- 8) Kriisilahenduse konsolideerimisgrupi osa (olenemata sellest, kas teenust osutatakse kriisilahenduse konsolideerimisgrupi sees või väljaspool – jah/ei)
- 9) Grupi osakond, mis vastutab lepinguga hõlmatud põhitoimingute eest (nimi ja unikaalne tunnus)
- 10) Teenuse lühikirjeldus
- 11) Hinnakujunduse struktuur on prognoositav, läbipaistev ja kehtestatud reaalturuväärtuse alusel (jah/ei)
(Hinnanguline) aastaeelarve kogukulu teenusele või hinnale, kui see on asjakohasem
- 12) Kriitilisuse aste (kõrge, keskmine, hindamisel)
- 13) Kriitiline funktsioon, mille jaoks on teenus asjakohane [vt CIR vorm Z 8.00, 0070–0080]
- 14) Põhiäriliinid, mille jaoks on teenus asjakohane
- 15) Kriisilahendusalaused grupid, mille jaoks on teenus asjakohane (kriisilahendusalause grupi nimi)
- 16) Alternatiivse teenuseosutaja nimi

17) Lepingu või vaidluse lahendamise jurisdiktsioon/kohtualluvused, sealhulgas kokkulepitud otsustamismenetlused, vahendamine ning vahekohtu- või sisevaidluste lahendamine

18) Kohaldatav õigus [vt CIR 2018/1624 vorm Z 8.00, 0110]

19) Riik (riigid), kus teenuseid osutatakse (kui see erineb teenuseosutaja registreerimisriigist)

20) Jätkusuutlik leping kriisilahendustingimustes (kriisilahenduse jätkusuutlikkuse omaduste kohaselt) (jah/ei/osaliselt)

21) Karistused peatamise, lepingu rikkumise või lõpetamise eest, maksetega viivitamine

22) Ennetähtaegse lõpetamise käivitaja(d)

23) Teenuseosutaja lepingu lõpetamisest etteteatamise tähtaeg

24) Lõpetamisjärgse abi kestus (kuud)

Täiendavad väljad

1) Lepingute vahelised seosed (nt teenustaseme kokkulepete ja raamlepingute ristviited)

2) Maksetingimused (nt ettemakse/järelmakse)

3) Automaatse pikendamise klauslite olemasolu (jah/ei)

4) Teenuseosutaja kvantitatiivsed tulemuseesmärgid (nt 10 litsentsi XYZ jaoks)

5) Kvalitatiivsed tulemuseesmärgid

6) Osaline (osalised), kes tohivad lepingu lõpetada

7) Asendatavuse eeldatav aeg [vt CIR 2018/1624 vorm Z 8.00, 0090]